

Publicerad 2006-06-09 09:25 av Uffe Agnetun

En djupdykning i symbolikens träskmarker.

I Mörkmårdens Land

Den som hälsar släppte strömmen lutad lugnt tillbaka
Fullständig frihet vore drömmen låta kaka finna maka
De rika barnen hästar smeka i Mörkmården bor flocken
Dessa odjur ser jag utan att tveka via hampa fäst vid nocken
Bort av beck färgad fasa
Då skall snövit nöjd kalasa
Hennes sju de gör en brasa
Av lakrits som är kall
Svaralfsagan all
Lyss till hundars skall
Knall och fall som gammal tall i Mörkmårdens land

Den som hälsar såg i botten lägg mera ved på elden
En gryning kanske ser schavotten Neros gärning kvittar gälden
Fullständig frihet klara vatten Inga rev att navigera
Korsat väg har svarta katten där okända passera
Hissa flaggan utan hot
Hämta hem ditt sista skot
Upphör hemska gnäll och knot
Allt efter samma mall
Ingen mer kravall
Brinn i natt marschall
Ett förfall av fin korall i Mörkmårdens land

Den som hälsar visar vägen Den som hälsar tror på sägen
Utan vilken allt är rent
När man sett den rätta ullen står hon redan högst på kullen
Då är det för sent

Den som hälsar stängde dörren ingen mer servering denna natt
Och den öppnas inte förrän Mickey Spillane har tagit fatt
Varje ulv som finns i hagen så att fåren kan få frid
Tillit och tro på lagen se där en viktig strid
Värj dig broder stå vid ordet
Frukta faran bor i bordet
Under ytan morrar mordet
Sparka undan fallets pall

Huka bakom sargad vall

Tag hästen ur sitt stall

Trilla trall mot hjältars hall i Mörkmårdens land

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Uffe Agnetun med Poeter.se id #8696 innehar upphovsrätten